

JUNTA QUALIFICADORA
DE CONEIXEMENTS
DE VALENCIÀ

CERTIFICAT de
CORRECCIÓ DE TEXTOS

ÍNDEX

Informació general	5
La Junta Qualificadora	5
Les proves	5
Els certificats	6
Qui pot presentar-se a les proves	6
Formalització de la inscripció	7
Resultats de les proves	7
Punts d'informació	8
Objectius i estructura de la prova	9
Continguts	11
Exemple de la prova	15

INFORMACIÓ GENERAL

LA JUNTA QUALIFICADORA

Els plans d'estudis actuals han incorporat el valencià plenament en el seu currículum. L'actual població escolar, en acabar els estudis, tindrà ja un reconeixement oficial dels coneixements de llengua.

Les persones que no han cursat estudis de valencià en el període escolar i que desitgen una acreditació oficial de coneixements de valencià, bé siga per a aconseguir un lloc de treball, accedir a la funció pública o per qualsevol altre motiu, poden obtindre el corresponent certificat superant les proves que cada any convoca la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià.

LES PROVES

Tenen com a objecte avaluar la competència dels aspirants en un determinat grau o àmbit. Per això, les proves no van destinades a avaluar l'aprofitament d'un curs determinat, encara que, òbviament, l'assistència a cursos ajuda a preparar-se per a la superació de les proves.

La Junta convoca anualment les proves en dos períodes. El calendari, les localitats i els llocs d'exàmens es fan públics amb la suficient antelació.

Hi haurà dos terminis de presentació de sol·licituds. La presentació de la sol·licitud durant el primer termini donarà dret a realitzar les proves en els dos períodes d'examen. La presentació de la sol·licitud en el segon termini només donarà dret a realitzar les proves en el segon període.

La Junta pot convocar proves extraordinàries.

Les proves s'ajustaran als programes establits en l'Ordre de 16 d'agost de 1994, de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual s'estableixen els certificats oficials administratius de coneixements de valencià que expedirà la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià i s'homologuen i es revaliden d'altres títols i certificats (DOGV núm. 2.331, de 24 d'agost de 1994).

ELS CERTIFICATS

La Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià expedix dos tipus de certificats: els de coneixements generals de la llengua i els de coneixements específics.

- Els certificats de coneixements generals es referixen a diversos nivells de domini en l'ús de la llengua i són els següents:

- Certificat de coneixements orals de valencià.
- Certificat de grau elemental de coneixements de valencià.
- Certificat de grau mitjà de coneixements de valencià.
- Certificat de grau superior de coneixements de valencià.

- Els certificats de coneixements específics es referixen a llenguatges d'especialitat propis de determinats àmbits de la societat (administració, empreses editorials i mitjans de comunicació). Els certificats de capacitació tècnica que es convoquen són els següents:

- Llenguatge administratiu.
- Correcció de textos.
- Llenguatge als mitjans de comunicació.

QUI POT PRESENTAR-SE A LES PROVES

Les persones aspirants al certificat de capacitació tècnica de correcció de textos han d'estar en possessió del certificat de grau superior de coneixements de valencià.

FORMALITZACIÓ DE LA INSCRIPCIÓ

Per a poder participar en les proves cal sol·licitar-ho presentant l'imprés multicòpia que es trobarà a disposició dels interessats als centres següents:

- Conselleria de Cultura i Educació.
- Direccions territorials de Cultura i Educació.
- Ajuntaments.
- Centres d'informació juvenil.

Prèviament a la presentació de la sol·licitud, cal haver abonat les taxes corresponents en la quantia i forma previstes en la convocatòria.

Els aspirants podran inscriure's en diversos nivells, però només s'admetrà una matrícula per cada nivell.

La sol·licitud s'ha de presentar en el registre de la Conselleria de Cultura i Educació, en les direccions territorials de Cultura i Educació o en qualsevol dels llocs que preveu l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. En cas de presentar-la en una oficina de correus, es farà en sobre obert per tal que la instància siga datada i segellada abans de ser certificada.

RESULTATS DE LES PROVES

Després de realitzades les proves, es farà pública en els taulers d'anuncis de la Conselleria de Cultura i Educació i de les direccions territorials de Cultura i Educació, per resolució del president de la JQCV, la llista provisional dels aspirants considerats aptes o no aptes per les comissions examinadores, i es publicarà en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* un extracte de la resolució indicant els llocs on estarà exposada la llista.

Les persones interessades també podran accedir a la informació a través del web de la Junta Qualificadora (www.cult.gva.es/jqcv) i del telèfon audiomàtic, amb deu línies que funcionen les 24 hores del dia (96 386 53 95).

PUNTS D'INFORMACIÓ

CONSELLERIA DE CULTURA I EDUCACIÓ

Direcció General d'Ordenació i Innovació Educativa i Política Lingüística
Av. de Campanar, 32
46015 València
Tel. 96 386 30 52
Fax 96 349 05 75

DIRECCIONS TERRITORIALS DE CULTURA I EDUCACIÓ

ALACANT

C/ de Carratalà, 47
03007 Alacant
Tel. 96 593 50 30
Fax 96 592 35 48

CASTELLÓ

Av. del Mar, 23
12003 Castelló de la Plana
Tel. 964 35 85 66
Fax 964 35 80 76

VALÈNCIA

PROP II
C/ Gregorio Gea, 12
46009 València
Tel. 96 386 65 77
Fax 96 386 65 82

OBJECTIUS I ESTRUCTURA DE LA PROVA

La prova s'estructura en tres àrees, que avaluen els continguts del programa de correcció de textos.

		Percentatge de cada àrea en relació amb el total de la prova
ÀREA 1	Correcció de textos (originals)	70%
ÀREA 2	Normativa lingüística i registres	10%
ÀREA 3	Correcció tipogràfica (galerades)	20%
TOTAL		100%

La puntuació mínima exigida per a obtindre el certificat és d'un 70% de la prova.

Objectiu general

El coneixement i l'aplicació dels criteris i els recursos necessaris per a la correcció de textos orals i escrits en valencià.

Objectius específics

1. Conèixer, a grans trets, els diversos criteris de correcció.

Continguts:

- 1.1. Dins del marc històric (abans i després de la normativització).
- 1.2. Segons les varietats de la llengua.
- 1.3. Segons els diferents registres lingüístics.

2. Aplicar de manera coherent els criteris de correcció d'acord amb els següents aspectes.

Continguts:

- 2.1. Les normes gramaticals (orals i escrites).
- 2.2. La varietat lingüística: estàndard/no estàndard.
- 2.3. El registre lingüístic.
 - 2.3.1. La temàtica (selecció del nivell d'especialització adequat).
 - 2.3.2. El mode (oral, escrit).
 - 2.3.3. El tenor interpersonal.
 - 2.3.4. El nivell adequat de formalitat.
 - 2.3.5. El tenor funcional: d'acord amb el propòsit de la comunicació.
- 2.4. La coherència de contingut i formal del text: intel·ligibilitat, exposició clara i ordenada de les idees i relació lògica entre estes, unificació de les solucions lingüístiques.

3. Conèixer els diferents aspectes que condicionen la correcció i aplicar-ne les tècniques adequades a cada cas.

Continguts:

- 3.1. Funcions de corrector segons la relació entre autor i corrector, corrector i reproductor oral, corrector i editor.
- 3.2. Tècniques de correcció adequades a cada fase segons el tipus de text:
 - Escrits:
 - Originals en valencià i traduccions en valencià.
 - Primeres proves o galerades.
 - Segones proves o compaginades.
 - Orals:
 - Originals en valencià i traduccions en valencià.
 - Revisió del guió previ.
 - Seguiment d'assaig o de proves.
 - Correcció durant l'enregistrament i una vegada fet l'enregistrament.
 - Assessorament posterior
- 3.3. Signes convencionals de correcció.

4. Aplicar convencions gràfiques i estructurals adequades al text escrit.

Continguts:

- 4.1. Funció dels signes de puntuació.
- 4.2. Ús de les majúscules.
- 4.3. Ús de les abreviacions: abreviatures, símbols i sigles.
- 4.4. Funció dels diferents estils de lletra: redona, cursiva, versaleta, negreta, combinacions d'estils de lletra.
- 4.5. Criteris per a fixar apartats en un text o en un índex.
- 4.6. Criteris per a citar bibliografia.
- 4.7. Criteris per a introduir notes de crida de l'autor, del traductor, del curador i del redactor.

5. Conèixer els diferents materials lingüístics d'ús més generalitzat.

Continguts:

- 5.1. Gramàtiques: normatives, descriptives, històriques i dialectals.
- 5.2. Diccionaris i vocabularis: normatius, descriptius, etimològics, dialectals, de sinònims i antònims, especialitzats, de modismes i frases fetes, de barbarismes.
- 5.3. Altres materials: converses filològiques o comentaris lingüístics, articles i estudis sobre punts concrets, obres d'escriptors amb autoritat lingüística reconeguda, sistemes de transliteració i de transcripció.

EXEMPLE DE LA PROVA

ACLARIMENT VÀLID PER A TOT L'EXAMEN

S'entén per «correcció de només el que calga» la correcció indispensable d'una forma lingüística per raó de la seua inadequació a la normativa gramatical o a la situació comunicativa. Cal tindre present que es puntuen negativament les correccions innecessàries.

ÀREA 1

Correcció de textos

L'àrea consta de dos exercicis, que consistiran a corregir dos textos escrits que pertanyen a diferents llenguatges específics.

En la prova es demana a l'examinand que corregisca només el que calga, entenent per "correcció de només el que calga" la correcció indispensable d'una forma lingüística per raó de la seua inadequació a la normativa gramatical o a la situació comunicativa. D'altra banda, cal tindre present que les correccions innecessàries es puntuen negativament. A més dels comentaris específics que es demanen en la pregunta 03, l'examinand podrà fer els aclariments i les argumentacions generals que considere oportuns.

L'àrea avalua:

1. L'aplicació coherent dels criteris de correcció d'acord amb:

- La norma gramatical (ortografia, morfosintaxi i lèxic).
- La varietat lingüística: estàndard/no estàndard.
- El registre lingüístic.
- La coherència de contingut i formal del text: exposició clara i ordenada de les idees, unificació de les solucions lingüístiques, etc.

2. El coneixement i l'adequada aplicació de les convencions gràfiques i estructurals a què fa referència el punt 4 de l'apartat *Objectius i continguts de la prova*.

A continuació apareixen dos exemples d'exercicis corresponents a la present àrea:

01. Corregisca només el que calga del text administratiu següent. Cal donar al text la consideració d'un original i, per tant, indicar les correccions ratllant la paraula errònia i escrivint dalt, en l'espai interlineal, les solucions que es consideren oportunes. Pel que fa als signes de puntuació, si s'han d'afegir al text, pose'ls en el lloc on corresponga; en el cas que s'hagen de suprimir, trace una creu en aspa, i si s'han de modificar els que hi ha, ratlle'ls i pose al costat el signe que perfoque.

ATENCIÓ!

No tinga en compte les paraules subratllades, ja que les haurà de comentar en la pregunta 03.

ORDE de 5 de Setembre del 2000, de la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports, per la que es modifiquen les tarifes dels servicis públics regulars permanents d'ús general de transport de viatgers per carretera.

La competència exclusiva en matèria de transports terrestres amb itinerari que discorra íntegrament pel territori de la Comunitat Valenciana correspon a la Generalitat Valenciana.

Fent ús de la seua competència, s'establix per la Generalitat Valenciana la regulació en matèria de tarifes per als servicis públics resenyats a dalt, i els cauces per a la seua ejecució.

Des d'octubre de 1.999 a març de 2000 s'han experimentat acusades variacions en el preu d'alguns elements que integren l'estructura de costos dels servicis públics regulars permanents d'ús general de transport de viatgers per carretera. Esta circumstància, en aplicació de la normativa prevista, comporta la necessitat de procedir a una revisió de les tarifes. Per a la dita modificació, s'ha de seguir contemplant la revisió individualitzada com únic sistema d'increments tarifaris, partint-se de l'estructura de costos de cada servici regular en vigor l'any en curs.

En la seua virtut, vistos els articles 17, 18 i 19 de la Llei 16/1987, d'Ordenació dels Transports Terrestres, els articles 28, 29, 86, 87 i 88 del seu reglament (RD 1.211/1.990, de 28 de setembre), previ sotmetiment dels informes oportuns que apoen les ejecucions de les anteriors mesures, i d'acord amb l'article 35.e) de la Llei 5/1983, de 30 de desembre, de Govern Valencià i l'article 7 del Decret 110/2000, de 18 de juliol, del govern valencià, pel que s'aprova el Reglament Orgànic i Funcional de la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports,

ORDENE

Article 1. Revisió tarifària

1. Les empreses concessionàries de servicis públics regulars permanents d'ús general de transport de viatgers per carretera podran solicitar increments de tarifes dels mateixos per mitjà del procediment de revisió individualitzada.

A l'efecte, hauran de presentar davant de la Direcció General de Transports, en el plaç de 60 dies comptats a partir del sendemà de la publicació de la present orde en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, una sol·licitud acompanyada per l'estudi econòmic de cada concessió per a la qual es demana l'augment.

2. Per la seua banda, l'Administració podrà elevar d'ofici les corresponents tarifes en aquelles empreses que ja s'hagueren sotmés amb anterioritat al procediment de revisió individualitzada, per quant s'ha d'aclarar-ne la situació.

Article 2. Augment de tarifes

1. S'autoritza un augment sustancial mitjà del 2% de la tarifa dels servicis públics regulars permanents d'ús general de transport de viatgers per carretera.

2. En les concessions que ja s'hagueren sotmés amb anterioritat al procediment de revisió individualitzada i tingueren, per tant, determinada la seua estructura de costos, la Direcció General de Transports podrà autoritzar d'ofici els augments resultants de l'actualització de la dita estructura de costos, sempre i quan estos no superen el 2,30%. De no ser així, decauran dels seus drets.

Article 3. Mínim de percepció

El mínim de percepció s'establix en 115 pessetes i es mantenen en la seua actual quantia aquells mínims de percepció vigents que superen dita quantitat.

A major abundament, les empreses concessionàries podran emitir bons de 10 viatges, almenys, amb preu per viatge inferior al mínim de percepció. En este sentit, les empreses podran ser autoritzades al cobrament d'un mínim de percepció alternatiu de 125 pesetes, aplicable exclusivament al bitllet senzill, sempre que acrediten la posta a la disposició dels usuaris de bons, el preu per viatge dels quals resulte inferior en un 20% a este mínim de percepció alternatiu. Degut a la normativa en vigor, l'autorització d'este mínim de percepció no implicarà increments en la tarifa mitja suportada per l'usuari

Article 4. Redondeig del preu dels bitllets

Els preus que resulten de l'aplicació dels increments senyalats en els articles anteriors es redondejaran a l'alça per part dels Servicis Territorials de Transport de la Direcció General de Transports en la determinació del preu final dels bitllets, incluits els impostos, en orde a suprimir fraccions inferiors a cinc ptes. Pel contrari, quan s'aprecie que es vulnera alguna Llei de rang superior, prevaleixerà l'acordat.

Article 5. Confecció dels quadros de tarifes

Les empreses concessionàries deuran de sotmetre a l'aprovació dels Servicis Territorials de la Direcció General de Transports els quadros de tarifes d'aplicació, que comprendran la tarifa autoritzada, incluits els impostos corresponents, així com els cànon d'estació, que l'Administració estime oportuns. Aixímateix, les mencionades empreses tindran que presentar per a la seua aprovació un quadro de tarifes contenint les que resulten d'aplicar la reducció corresponent a pensionistes o majors de 65 anys.

Article 6. Prohibició d'exigir quantitats suplementàries al preu tarifari

Els concessionaris d'este tipus de transports públics no podran exigir-ne als usuaris cap quantitat de forma diferenciada i independent del preu tarifari en concepte de repercusió de costos d'estació o d'instalació i funcionament d'aire acondicionat en els vehicles.

Article 7. Preu dels transport d'encàrrecs

Els transports públics regulars permanents d'ús general de viatgers per carretera podran conduir objectes o encàrrecs distints dels equipatges dels viatgers quan el seu transport siga compatible amb les característiques tècniques del vehicle, i este estiga autoritzat per l'Administració, d'acord amb allò que s'ha disposat en l'article 63.2 de la Llei d'Ordenació dels Transports Terrestres.

DISPOSSICIÓ FINAL

Primera

S'autoritza a la Direcció General de Transports a adoptar les mesures necessàries per l'execució, el desenrotllament i l'interpretació de la present orde.

Segona

Esta orde entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Contra esta disposició, que posa fi a la via administrativa, es podrà interposar recurs contenciós-administratiu, davant de la Sala Contenciosa-Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, en el terme de dos mesos des de l'endemà de la seua publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

02. Corregisca només el que calga del text periodístic següent. Cal donar al text la consideració d'un original i, per tant, indicar les correccions ratllant la paraula errònia i escrivint dalt, en l'espai interlineal, les solucions que es consideren oportunes. Pel que fa als signes de puntuació, si s'han d'afegir al text, pose'ls en el lloc on corresponga; en el cas que s'hagen de suprimir, trace una creu en aspa, i si s'han de modificar els que hi ha, ratlle'ls i pose al costat el signe que pertoque.

ATENCIÓ!

No tinga en compte les paraules subratllades, ja que les haurà de comentar en la pregunta 03.

Billy Wilder: vida d'un cineasta

En els pròxims dies es posarà a la venda "Billy Wilder. Vida i època d'un cineasta", probablement la biografia més exhaustiva de totes les que s'han publicat sobre el genial director i guionista cinematogràfic, autor de 25 films, dialoguista impecable i una de les llengües més acerades de Hollywood.

Durant una llarga temporada la gent se santiguava quan veia Wilder. Uns ho feien com a tribut i uns altres, com a conjur. Este ancià, de 94 anys, 6 oscars i milions de dòlars, va ser venerat i temit a Hollywood durant dècades. Cap cineasta no ha tingut una carrera tan llarga ni ha escrit i dirigit tants èxits. Treballar amb Wilder era una experiència inolvidable i agotadora. "Quant al tipus de cirugia que consistix en despellejar tres quartes parts d'una persona, reconec que no estic en condicions de competir amb Billy", va declarar Lederer, qui va promocionar "L'heroi solitari".

Quan ja estava jubilat, els seus detractors eren anècdotes del passat front al número creixent de devots. Apassionat col·leccionista, l'enèrgic jubilat acumulava, junt a innumerables obres d'art i peces de vestir, els premis que li otorgaven cada any. Però ell ha rebujat sempre les biografies seues amb la mateixa energia amb la que ha declinat escriure les seues memòries. Esperar que un individu que s'ha inventat a ell mateix sense descans done una versió definitiva de la seua vida és una ingenuïtat.

El propi Wilder ha ironitzat sobre el seu implacable caràcter contant anècdotes, reals o fictícies, de la seua biografia. La seua família va abandonar Cracovia en estallar la Primera Guerra Mundial. Segons el cineasta, com els trens estaven atestats, la iaia va trobar un carruatge que els portaria a Viena. El xicotet Billy, que llavors tenia huit anys, va insistir en portar una mecedora, però la iaia li va explicar amb dramatisme que, prenent en compte l'exigu espai, era precis triar entre ella o la cadira. Ell va escollir la mecedora. L'anciana li va donar una bofetada. No és d'extranyar que esta siga només una de les múltiples versions que ell ha donat sobre el sucés. Com revetlava un amic seu:

"Billy Wilder vol que la seua biografia siga tan original com les seues pel·lícules".

En efecte, són també famoses les seues opinions, quasi sempre corrossives, sobre actors, actrius i col·legues seus. A tall d'exemple, a un director austriac li va dir en una ocasió: "Calma't, no vaig a barallar-me amb tu, a fi de comptes encara tinc parents al teló d'acer", d'una deslumbrant actriu d'Estats Units deia que "té l'aspecte de saber deletrear esquizofrènia"; de Lubitsch –l'afamat director polac– que "podia solventar millor les coses amb una porta tancada que la majoria dels directors amb la bragueta oberta"; d'un galan a qui va detectar en els assajos d'una obra teatral que "el fet de que algú intente conquerir-me no prova que siga heterosexual" i de Kim Novak que "te destells d'actriu de gran ressonança, cosa molt notable, donat que es tracta d'una estrella creada a l'estudi, un objecte de nylon artificial que cal raspar perquè no et pose pegues".

Mestre consumat en l'art de contar històries, el cineasta ha lograt ser un desconegut inalcançable, inclús per als més íntims. La seua única filla, Victoria, va despatxar a un dels seus biògrafs després de donar una ullada al llibre: "Espere que el seu llibre m'explique qui és mon pare". Però la inquina de Wilder a qualsevol cosa que sone a biografia ha fet cundir el pànic entre els aspirants a escriure'n. En el llibre que va a aparèixer pròximament, l'autor –Ed Sikov– compensa la merma d'inspiració amb una exhaustiva informació: mil pàgines que arrepleguen d'amunt a avall tot allò publicat sobre Wilder i el seu treball. Les intervencions de l'autor, la valoració de les pel·lícules o la justificació de determinats fets són discutibles, però apenes distrauen del valor documental de l'obra. Encara així,

es pot dir que ací està tot el que vosté volia saber sobre Wilder... llevat el que Wilder no ha volgut que sàpia vosté.

Era el segon fill d'una parella jueva de parla alemana. El batetjaren Samuel, però sa mare va decidir cridar-lo Billie, en homenatge a Buffalo Bill. Quan va arribar als Estats Units, va masculinitzar el nom –Billy– i va canviar la pronúncia del cognom. Un terme que en alemany significa 'extranger' i 'lunàtic' i en anglés, 'salvatge'. Havia recorregut fins arribar a Los Angeles res més que 12.000 kilòmetres. En el llarg camí, va ser periodista i ballarí. Va dormir en qualsevol tipus de tuguri, inclús al wàter de dones d'un hotel. Darrere van quedar, reduïdes a cendra per l'holocaust, sa mare i la seua llengua. Son pare havia mort el 1928, a Berlí. El jove es va nacionalitzar americà, va deprendre anglés i va acabar per convertir el cine en la seua llar. Treballava sense descans, mentres Europa ardia en flames. Va escriure guions farragossos per a numerosos directors fins a que va decidir rodar-ne els seus propis. Mai no es va deixar arrastrar pel passat. No hi ha referències polítiques en les seues pel·lícules,

però abunden les professionals. Contava amb un excel·lent material: la seua experiència com a reporter a Viena, primer, i els seus primers passos com a guionista a Berlí i a Los Angeles.

L'estrela del gran fabulador va començar a declinar a mitjans dels anys sixanta. Sikov, al elaborar esta biografia, fa un guiny a una de les pel·lícules emblemàtiques de Wilder ("El crepuscle dels déus") i, de pas, convertix al cineasta en un reflexe de la seua protagonista; la vella diva que, plena de derrotxe, embogix al retirar-se.

Billy Wilder, per supost, en té l'última paraula. El 1.982, durant un homenatge en Roma, a on va llegir les notes que havia preses a l'escoltar les aplicades ponències sobre la seua obra deia, entre els murmulls de la gent que li rendia pleitesia,: "Anar a comprar sabates. Dir-li a la meua dona que la joieria que oferta coses novedoses és extremadament cara enguany i, tal i com veníem planejant, no oblidar furtar dos cendrers del café que ha permanescut al centre de la ciutat tot i les remors sobre la seua ruina i els seus pasmosos cambrers". Encara se li tirava en falta darrere les cambres!

Normativa lingüística i registres

L'àrea consta d'una sèrie d'exercicis que consistiran a valorar la necessitat o no de corregir determinades formes dels textos anteriors i, si cal, indicar-ne la correcció.

L'àrea avalua:

- La capacitat d'adequar els criteris de correcció a la varietat lingüística (estàndard/no estàndard), el tipus de text i la situació comunicativa.
- El coneixement que té l'examinand dels materials lingüístics d'ús més generalitzat (gramàtiques, diccionaris, vocabularis, etc.).

A continuació apareix una mostra del tipus d'exercicis que poden trobar en aquesta àrea.

Exemples

03. **Escriga arguments a favor o en contra de l'ús de les formes subratllades dels textos anteriors. Propose solucions diferents per a les formes que considere incorrectes.**

ACLARIMENT

En esta pregunta es valora especialment el coneixement de les fonts bibliogràfiques a partir de les quals puga ser acceptada o rebutjada una paraula o construcció determinades.

A) TEXT ADMINISTRATIU

3.1. (...) de la publicació de la present orde (...).

ARGUMENTACIÓ:

SOLUCIÓ:

3.2. (...), Degut a la normativa en vigor (...).

ARGUMENTACIÓ:

SOLUCIÓ:

B) TEXT PERIODÍSTIC

3.3. (...) Inclús per als més íntims (...).

ARGUMENTACIÓ:

SOLUCIÓ:

3.4. (...) mentres Europa (...).

ARGUMENTACIÓ:

SOLUCIÓ:

Correcció tipogràfica

L'àrea consta d'un exercici, que consistirà a corregir una galerada d'acord amb el text original. Per a realitzar l'exercici cal usar els signes convencionals de correcció tipogràfica.

L'àrea avalua:

- La capacitat de l'examinand per a detectar i esmenar errors relatius a convencions gràfiques i de tipografia.
- El coneixement i la correcta aplicació dels signes convencionals de correcció tipogràfica.

Tot seguit presentem un exemple del tipus d'exercici de què consta l'àrea:

Exemple

04. Corregisca la galerada següent d'acord amb les indicacions assenyalades en l'original. Marque les esmenes amb els signes adequats per a la correcció de galerades.

ORIGINAL

dació f. DR. 1. Acció de donar una cosa a una altra persona quan no implica liberalitat. 2. Efecte de donar una cosa a una altra persona quan no implica liberalitat. 3. dació en pagament Acte de compliment d'una obligació mitjançant la realització d'una prestació diversa a l'establida inicialment, fet amb el consentiment del creditor.

dacoromanés adj. 1. Relatiu o pertanyent al dacoromanés. 2. LING. Dialecte del romanés.

dacsa f. BOT. 1. Gran planta herbàcia anual de la família de les gramínies, de tija o canya dreta i nuosa acabada en un plomall i de fulles alternes lanceolades d'un verd intens. 2. El gra de la dacsa.

dacsó m. BOT. a. Dacsa basta sembrada espessa que se sol segar tendra com a farratge.

dàctil m. POÈTICA. Peu de la mètrica grega i llatina que consta d'una síl·laba llarga i dos de breus.

GALERADA

dació f. DR. **1.** Acció de donar una cosa a una altra persona quan no implica liberalitat. **2.** Efecte de donar a una altra persona quan no implica liberalitat. **3.** **dació en pagament** Acte de compliment d'una obligació mitjançant la realització d'una prestació diversa a l'establida inicialment, fet amb el consentiment del creditor.

dacoromanés adj. **1.** Relatiu o pertanyent al dacorromanés. **2.** LING. Dialecte del romanés.

dacsa f. BOT. **1.** Gran planta herbàcia anual de la família de les gramínies de tija o canya dreta i nuosa acabada en un plomall i de fulles alternatives lanceolades d'un verd intens. **2.** El gra de la dacsa.

dacsó m. BOT. Dacsa basta sembrada espessa que es sol segar tendra com a farratge.

dàctil m. Peu de la mètrica grega i llatina que consta d'una síl·laba llarga i dos de breus.

EXEMPLE DE LA PROVA

- dactilera *f.* ESPORT En tir amb arc, peça de material flexible que s'acobla als dits de la mà que tiba la corda i els protegix del seu frec en el moment de disparar.
- dactilologia *f.* Art de conversar per mitjà de signes convencionals fets amb els dits, emprat com a llenguatge pels sordmuts.
- dactilòpter ZOOL. 1. adj. Dit dels peixos que tenen parcialment lliures les espines dels alots pectorals. 2. m. Xoriguer.
- dadà ART. 1. m. Nom adoptat a l'atzar per a designar el corrent estètic que també és conegut per dadaisme. 2. adj. Relatiu o pertanyent al dadà.
- dador *m. i f.* 1. Persona que dóna. 2. Persona que fa a mans d'algú una lletra de canvi o una altra cosa tramesa d'altre.
- dafne *m.* BOT. Nom donat a les espècies de xicotets arbustos o xicotetes mates del gènere Daphne, entre les quals hi ha el matapoll i el lloreret.
- dàfnia *f.* ZOOL. Puça d'aigua.

-
- dactilera** *f.* **ESPORT** En tir amb arc, peça de material flexible que s'acobla als dits de la mà que tiba la corda i els protegix del seu frec en el moment de disparar.
- dactilologia** *f.* Art de conversar per mitjà de signes convencionals fets amb els dits, emprat com a llenguatge pels sordmuts.
- dactilòpter** **ZOOL.** **1. Adj.** Dit dels peixos que tenen parcialment lliures les espines dels alots pectorals **2. m.** Xoriguer
- dadà** **ART.** **1. m.** Nom adoptat a l'atzar per a designar el corrent estètic que també és conegut per **dadaisme**. **2. adj.** Relatiu o pertanyent al dadà
- dador** *m.* **1.** Persona que dóna. **2.** Persona que fa a mans d'algú una lletra de canvi o una altra cosa tramesa d'altre.
- dafne** *m.* **BOT.** Nom donat a les espècies de xicotets arbustos o xicotetes mates del gènere **Daphne**, entre les quals hi ha el matapoll i el lloreret.
- dàfnia** *f.* **ZOOL.** Puça d'aigua.

dagueria *f.* 1. Tècnica i indústria de fabricar dagues. 2. Obrador i botiga de daguer.

daguerreotip *m.* GRÀF. 1. Fotografia obtinguda per daguerreotípia. 2. Daguerreotípia. 3. Aparell emprat en la daguerreotípia.

daguerreotípia *f.* GRÀF. Procediment fotogràfic consistent a fixar la imatge en una placa de coure argentat sensibilitzada amb vapors de iode, la qual, després de l'exposició, es revela amb vapors de mercuri.

dàimio *m.* HIST. Senyor feudal japonés.

daina *f.* 1. ZOOL. Mamífer de l'ordre dels artiodàctils, de la família dels cèrvids (Dama dama), més xicotet que el cèrvol, de banyes cilíndriques a la base i en forma de pala a l'extremitat. 2. ESCOLT. Dins l'organització escolta, nom que rep cadascuna de les xiques de set a onze anys que constitueixen un estol.

dagueria. *f.* 1. TOPOGR. Tècnica e indústria de fabricar dagues. 2. *p. anal.* Obrador i botiga de daguer **b**

daguerreotip *m.* GRÀF. 1. Fotografia obtinguda per daguerrotípia 2. Daguerreotípia. 3. Aparell emprat en la daguerreotípia.

daguerreotípia *f.* GRÀF. 1. Procediment fotogràfic consistent a fixar l'imatge en una placa de coure argentat sensibilitzada amb vapors de iode la qual, després de l'exposició, es revela amb vapors de mercuri.

dàimio. *m.* Senyor feudal japonés.

daina *f.* 1. ZOOL. Mamífer del orde dels artiodàctils de la família dels cèrvs (Dama dama), més xicotet que el cèrvol, de banyes cilíndriques a la base i en forma de pala a l'extremitat 2. ESCOLT. Dins l'organització escolta, nom que reb cadascuna de les xiques de set a onze anys que constitueixen un estol.